

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/354/2014
Identifikačné číslo spisu:	5713200989
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5713200989.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni Y. I., bývajúcej vo A.7, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 1 197,71 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 8 C 143/2013, o dovolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 16. januára 2014, sp. zn. 9 Co 518/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42176778 je povinné zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania v sume 71,39 € na účet advokátskej kancelárie TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 36613843, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

Okresný súd Martin (ďalej len okresný súd) platobným rozkazom z 22.5.2013, č. k. 1 Ro 124/2013-30 uložil odporkyni, aby do 15 dní od jeho doručenia zaplatila navrhovateľovi sumu 1.1797,71 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 85,20 € a s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 924,68 € od 28.7.2012 do zaplatenia alebo aby v tej istej lehote podala odpor.

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove (ďalej len „HOOS“) podalo odpor proti platobnému rozkazu z dôvodu premlčania uplatnenej pohľadávky.

Keďže platobný rozkaz nebol doručený do vlastných rúk odporkyni, okresný súd uznesením z 24.6.2013, č. k. 8 C 143/2013-48 ho zrušil a po vykonaní dokazovania rozsudkom č. k. 8 C 143/2013-63 zo dňa 3.9.2013 návrh navrhovateľa zamietol a uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 138,44 €.

Proti uvedenému rozsudku podal navrhovateľ odvolanie. Krajský súd v Žiline (ďalej len krajský súd) rozsudkom z 16.1.2014, sp. zn. 9 Co 518/2013 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil; a výrok, ktorým okresný súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, rovnako nepriznal účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podalo HOOS dovolanie s odôvodnením, že mu v danom prípade bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), keďže odvolací súd zmenil výrok o náhrade trov konania. Odňatie možnosti konať pred súdom dovolateľ odôvodnil tým, že sa nemal možnosť vyjadriť a presvedčiť tak súd že také dôvody veci sú.

Navrhovateľ sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie združenia smeruje proti výroku rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania, ktorý má z procesného hľadiska povahu uznesenia.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa výslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z rozhodnutí, ktoré je taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutie, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania vedľajšieho účastníka z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodit'.

Vzhľadom na obsah dovolania a tiež so zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. ukládajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok

právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Vády konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. dovolateľ nenamietal a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení vyvodiť nemožno.

Združenie namietalo, že postupom odvolacieho súdu, ktorý zmenil prvostupňový rozsudok vo výroku o trovách konania a nepriznal mu náhradu trov konania podľa § 150 ods. 1 O.s.p. z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ku ktorým nemali možnosť sa vyjadriť a presvedčiť súd, že takéto dôvody nie sú dané, mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba podľa judikatúry rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nie je daná už tým, že dovolateľ tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté touto vadou, ale len vtedy, ak touto vadou rozhodnutie skutočne trpí, t. j., že nastali skutočnosti, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa (resp. nebola odstránená) v rozhodnutí (v postupe) odvolacieho súdu.

Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení a teda ani prípustnosti dovolania, na ktorú poukazoval dovolateľ a ktorá mala spočívať v odňatí mu možnosti konať pred súdom.

Dovolací súd nepovažuje námietku vedľajšieho účastníka, že sa nemal možnosť vyjadriť k rozhodnutiu, ktorým bol zmenený výrok o náhrade trov konania, čím sa toto rozhodnutie stalo „prekvapivým“ za dôvodnú.

Súdna prax sa ustálila v názore, že procesné rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania nemôže mať atribúty tzv. prekvapivého rozhodnutia. V tejto súvislosti dovolací súd dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. júla 2013, sp. zn. 3 Cdo 120/2013, ktoré bolo prijaté občianskoprávnym kolégiom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 10.12.2013 na uverejnenie v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, ktorého právna veta znie: „Postup odvolacieho súdu podľa § 213 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy pri rozhodnutí o trovách konania a ani pri iných nemeritórnych rozhodnutiach.“

Podobný názor je prezentovaný i v odbornej literatúre (Števčík/Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok - komentár, Nakladateľství C. M. Beck, 2009 str. 635). Podľa ktorého nemeritórne rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania nemá atribúty tzv. „prekvapivého rozhodnutia“, pri jeho vydávaní sa neuplatní procesný postup v zmysle § 213 ods. 2 O.s.p. a v tejto súvislosti nedochádza k odňatiu možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

V danom prípade rozhodnutie krajského súdu netrpí takou vadou, ktorá by spôsobovala účastníkovi odňatie možnosti konať pred súdom.

HOOS v spojení s argumentáciou, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p. naznačuje, že rozhodnutie krajského súdu je aj nepreskúmateľné.

V preskúmvanej veci sa dovolací súd v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal s otázkou náhrady trov konania vedľajšieho účastníka osobitne pričom mu ich náhrada nebola priznaná. Stručne a jasne rozviedol svoju úvahu, či možno považovať trovy konania vedľajšieho účastníka, ktoré si uplatnil za účelné, resp. z akých dôvodov ich za účelné nepovažoval. Prijaté závery primerane vysvetlil (dovolací

súd sa ich správnosťou nezaoberal). Podľa názoru dovolacieho súdu rozhodnutie odvolacieho súdu o náhrade trov konania spĺňa zákonné požiadavky odôvodnenia v zmysle § 157 ods. 2 Os.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. Pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenia uznesenia, správnosť právnych záverov nie je právne relevantná, preto prípadné nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že vedľajší účastník má odlišný názor než konajúce súdy, nezakladá ním tvrdenú vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Z dôvodov vyššie uvedených najvyšší súd dovolanie HOOS, prípustnosť ktorého nevyplýva z § 239 O.s.p. ani § 237 O.s.p., odmietol ako procesne neprípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

V dovolacom konaní (procesne) úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti HOOS, ktoré úspech nemalo (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd priznal navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k dovolaniu v sume 71,39 € tak ako si uplatnil a vyčíslil, ktorá suma je nižšia ako suma, ktorá by mu patrila podľa vyh. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutých právnych služieb.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

